

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๖-๑๒ มกราคม ๒๕๕๙

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นกับมีลมแรงและอุณหภูมิลดลง ๒-๔ องศาเซลเซียส	เงาะ	การพัฒนาการช่อดอก	๑. การจัดการน้ำให้เหมาะสม	สีของตಾಯอดมีการเปลี่ยนสีน้ำตาลดำเป็นสีน้ำตาลปนเขียว	๑. การจัดการน้ำเพื่อกระตุ้นการ ออกดอก โดยให้น้ำอัตรา ๓๐-๓๕ มิลลิเมตรแล้วหยุดเพื่อรอดูอาการภายใน ๗-๑๐ วัน หากตಾಯอดมีการพัฒนาและสีของตಾಯอดเปลี่ยนจาก สีน้ำตาลดำเป็นสีน้ำตาลทอง ก็เริ่มให้น้ำอีกครั้งหนึ่งในอัตราเท่าเดิม เพื่อเร่งการพัฒนาการของตಾಯอด แต่หากพบว่าตಾಯอดพัฒนาจากสีน้ำตาลดำเป็นสีน้ำตาลปนเขียวหรือเขียวน้ำตาล ต้องหยุดให้น้ำและปล่อยให้กระทบแล้งอีกครั้งหนึ่ง
			๒. เพลี้ยไฟที่ช่อดอก	พบร่องรอยการทำลายของเพลี้ยไฟที่ช่อดอก	๑. เมื่อพบแมลงศัตรูระบาดให้พ่นสารเคมีป้องกันกำจัด โดยใช้แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒. ๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๒. พ่นปุ๋ยเกล็ดสูตร ๒๑-๒๑-๒๑ ผสมกับฮิวมิกแอซิดเพื่อเร่งให้ใบแก่สมบูรณ์
			๓. โรคราแป้ง	พบโรคราระบาดมากในระยะที่เงาะสร้างช่อดอกอ่อน และผลอ่อน โดยพบผงสีขาวคล้ายแป้งเกาะบนช่อดอกและผลตามร่องขน ทำให้ช่อดอกติดผลน้อย	๑. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ กำจัดวัชพืช ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคเผาทำลายเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อ ๒. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรคควรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ในกลุ่ม

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกต ลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				หลุดร่วงง่าย ผลมีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์ หรือผลเน่าแห้งติดคาที่ก้านช่อ ในระยะผลโต จะทำให้ขนแห้ง แข็ง ผลมีผิวสีคล้ำ ไม่สม่ำเสมอ ในช่วงที่ผลกำลังสุกด้านที่ถูกทำลายจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ส่วนด้านที่ไม่มีเชื้อราปกคลุมจะมีสีแดงปกติ	ซัลเฟอร์ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี (กำมะถันผงละลายน้ำ) อัตรา ๒๐-๔๐ กรัม หรือสารเบนโนมิล ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี ๖-๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๕-๗ วัน และควรหยุดพ่นสาร ๑๕ วันก่อนเก็บผลผลิต * สำหรับสารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการไหม้ที่ผลอ่อนได้
	มันฝรั่ง	ทุกระยะการเจริญเติบโต	๑.แมลงหริ่งขาว	ดูดกินน้ำเลี้ยง	๑.สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ อะซีทามิพริต ๒๐% เอสพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
			๒. แมลงวันหนอนซอนใบ	ใบมีรอยเป็นทางยาวใต้ผิวใบ	๑.วิธีกล การเผาทำลายเศษใบพืชที่ถูกทำลายเนื่องจากหนอนซอนใบตามพื้นดิน จะสามารถช่วยลดการแพร่ระบาดได้ เนื่องจากดักแด้ที่อยู่ตามเศษใบพืชจะถูกทำลายไปด้วย ๒.สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ เบตาไซฟลูทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือไดโนทีฟูเรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกต ลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			๓. เพลี้ยอ่อน	ใบมันฝรั่งทำให้ใบหงิกงอ	๑. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูเรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
			๔. หนอนกระทู้ผัก	กัดกินทุกส่วนของต้น	๑. วิธีเขตกรรม เช่น การไถตากดิน และการเก็บเศษซากพืชอาหาร เพื่อฆ่าตักแด้ และลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์ ๒. วิธีกล โดยการเก็บกลุ่มไข่และหนอน ทำลายจะช่วยลดการระบาดของได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ๓. ใช้จุลินทรีย์ฆ่าแมลง ได้แก่ การใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส อัตรา ๖๐-๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๔. การใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ คลอร์พินาเพอร์ ๑๐% เอสซี อัตรา ๓๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ ๑๕% เอสซี อัตรา ๑๕-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออีมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัตรา ๑๕-๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือลูเฟนนูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกต ลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			๕. หนอนผีเสื้อเจาะหัวมันฝรั่ง	กัดกินลำต้น และลงไปที่หัวมันฝรั่ง	๑. วิธีเขตกรรม คัดเลือกหัวมันฝรั่งที่ไม่มีการทำลายหรือเน่าเสียหายเข้าเก็บรักษาและในกรณีที่เก็บทำหัวพันธุ์ ควรเก็บในกล่องกระดาษที่ปิดมิดชิด ความจุไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม วางในที่ร่ม ๑-๒ เดือน แล้วนำมาวางในโรงเก็บแบบพรางแสงคลุมด้วยแกลบให้มิดชิด ๒. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
			๖. เพลี้ยไฟ	ดูดกินน้ำเลี้ยงใบมันฝรั่ง ทำให้หงิกงอแห้ง	๑. สำรวจเพลี้ยไฟบริเวณใต้ใบหรือส่วนอ่อนๆ ของพืช เช่น ตาดอก ดอก และใบอ่อน เมื่อเริ่มพบเพลี้ยไฟ ๕ ตัวขึ้นไปต่อส่วนของพืชนั้นๆ ควรหาทางกำจัด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟอาจระบาดอย่างรวดเร็ว ๒. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรืออิมิมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกต ลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			๖. โรคไวรัส	พบหลายลักษณะอาการบนมันฝรั่ง ได้แก่ อาการด่างประเล็กนอย จนถึงด่างชัดเจน ใบต่างย่น เหลืองซีด จนถึงอาการเส้นใบแห้งตาย และถ้ารุนแรงใบจะแห้งตาย ต้นแคระแกร็น เส้นใต้ใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หรือไวรัสบางชนิดจะพบอาการใบม้วนงอ เมื่อเชื้อเข้าทำลายจะทำให้ผลผลิตเสียหาย	๑. ใช้หัวพันธุ์ที่ปลอดเชื้อไวรัส ๒. กำจัดวัชพืชในแปลงสม่ำเสมอ เพื่อลดแหล่งสะสมเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ ๓. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดย พ่นสารกำจัดเพลี้ยอ่อน ซึ่งเป็นแมลงพาหะนำโรค ๔. ตรวจสอบแปลงสม่ำเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรคถอนแล้วนำไปเผาทำลาย นอกแปลงปลูก ๕. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาด ก่อนนำไปใช้ใหม่ ๖. ในแปลงที่พบโรค ในฤดูปลูกถัดไปไม่ควรปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อได้แก่ มะเขือเทศ มะเขือ พริก มันฝรั่ง ยาสูบ ลำไพล และโทงเทง เป็นต้น
			๗. โรคเหี่ยวที่มีสาเหตุจากเชื้อแบคทีเรีย	๑. <u>อาการของพืชส่วนที่อยู่ใต้ดิน</u> หัวมันฝรั่งนึ่ม บริเวณตาหน่อ และมีสีน้ำตาล เมื่อบีบหัวจะพบของเหลวข้นๆ สีขาวขุ่น ไหลออกมา ถ้าเป็นรุนแรงจะทำให้หัวเน่า ๒. <u>อาการของพืชส่วนที่อยู่เหนือดิน</u> อาการเริ่มแรกต้นพืชสลด ยอด	๑. ใช้หัวพันธุ์ที่ปลอดโรค ๒. ใช้มีดที่สะอาดผ่าหัวพันธุ์ และจุ่มแอลกอฮอล์ ๗๐% หรือคลอรีน ๑๐% ทุกครั้งที่ผ่าหัวเพื่อฆ่าเชื้อที่ติดมากับมีดไม่ให้แพร่ไปสู่หัวพันธุ์อื่นๆ ๓. ไถดินตากแดด ๒-๓ ครั้งก่อนปลูก ๔. เมื่อพบต้นเหี่ยว ให้ขุดต้นนำไปเผาทำลายโรยปูนขาว หรือคลอรีนผงผสมน้ำ ๒-๕% ราดให้ทั่วหลุมเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกต ลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				กึ่ง และใบเหี่ยวคลู่ ใบล่างมีสีเหลืองซีด จากนั้นอาการเหี่ยวจะขยายและเหี่ยวทั้งต้น เมื่อตัดขวางลำต้นแล้วเอาปลายข้างที่ตัดจุ่มในน้ำจะมีของเหลวข้นๆ สีขาวขุ่น ไหลออกมา	๕. หลังเก็บเกี่ยว นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคและหัวมันฝรั่งที่เสียไปเผาทำลาย ๖. ปลูกพืชหมุนเวียนที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อได้แก่ ข้าว ข้าวโพด เพื่อตัดวงจรชีวิตของเชื้อ ๗. กำจัดวัชพืชที่เป็นพืชอาศัยในแปลงและรอบแปลงปลูก เช่น หญ้าอย่าง สาบแร้งสาบกา สาบเสือ หญ้าลั่นงู หญ้าละออง และกะเม็ง
			๘. โรคหัวหูด	๑. อาการของพืชส่วนที่อยู่ใต้ดิน รากมีลักษณะเป็นปุ่มปม ค่อนข้างใหญ่ รากแขนงหรือรากฝอยสั้น ๒. อาการของพืชส่วนที่อยู่เหนือดิน มันฝรั่งมีลักษณะอาการคล้ายการขาดธาตุเนื่องจากไส้เดือนฝอยรากปมขัดขวางการลำเลียงธาตุอาหารและน้ำ ใบมีขนาดเล็กและเหลือง ทรงพุ่มบาง แคระแกร็น เหี่ยวแม้ให้น้ำอย่างเพียงพอ ผลผลิตลดลง	๑. ใช้หัวพันธุ์ที่ไม่มีไส้เดือนฝอยรากปมติดมา ๒. เครื่องมือทางการเกษตร เช่น รถไถ อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้ในแปลงที่มีการระบาดของไส้เดือนฝอยรากปมควรทำความสะอาดโดยการล้างและผึ่งแดดให้แห้ง ก่อนนำไปใช้ในแปลงที่ไม่มีไส้เดือนฝอย ๓. ไถดินตากแดดหลายๆ ครั้ง ๔. ปลูกพืชหมุนเวียน เช่น บล๊อคโคลี่ ทานตะวัน ข้าวฟ่าง ถั่วลิสง หรือพืชที่ลดการเกิดปมได้ เช่น ปอเทือง ดาวเรือง ๕. นำส่วนของพืชที่เป็นโรคไปเผาทำลาย ๖. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของไส้เดือนฝอยรากปม ใช้สารกำจัดแมลง อะบาเมกติน ๑.๘ % อีซี. อัตรา ๓๐ - ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อเริ่มปลูกมันฝรั่ง และใช้ซ้ำทุก ๒๕ วัน จำนวน ๓ ครั้ง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศแห้งแล้ง	อ้อย	มี ๒ ระยะ ๑. ระยะเก็บเกี่ยว ๒. ระยะแตกกอของอ้อยปลูกใหม่และอ้อยต่อ	การระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไซเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1-3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่า การเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อย จะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้นหรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไซจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย	๑. ก่อนปลูกอ้อย ให้เก็บตัวหนอนของด้วงหนวดยาว-อ้อยออกจากแปลงในระหว่างไถแปลง ๒. หลังปลูกอ้อย ในอ้อยปลูกใหม่ ในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อย ให้พ่นสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร บนท่อนพันธุ์อ้อยตอนปลูกแล้วกลบดิน ในอ้อยต่อ เมื่อพบการระบาดของ ด้วงหนวดยาวอ้อย มากกว่า ๗% ให้พ่นสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทั้งสองด้านของกออ้อยแล้วกลบดิน

สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช